

Nr 344

Av fru Lewén-Eliasson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till driften av lokala yrkeskolor.

I anslutning till årets statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, punkt 268, behandlas bland annat frågan om statsbidrag till utbildning av sjukvårdsbiträden som igångsatts enligt den kursplan, om vilken överenskommelse träffats mellan landstingsförbundet och kommunalarbetsförbundet och vilken godkänts av kungl. överstyrelsen för yrkesutbildning. Sådan utbildning är sedan hösten 1957 i full gång både i Södertälje och i Umeå. I Södertälje har sålunda den 2 januari detta år igångsatts den femte kursen. Denna har liksom två av de tidigare kurserna rekryterats bland flickor, vilka ej haft anställning inom sjukvården tidigare, under det de övriga kurserna haft som elever flickor, som redan var anställda som biträden vid lasarettet. Som bekant är avsikten att så småningom alla som anställes som biträden skall ha genomgått denna grundutbildning, men under en övergångstid är det nödvändigt att lämna stort utrymme för efterutbildning av redan anställda biträden. För denna senare kategori utgår från huvudmannen för sjukhuset (landstinget) full lön under kurstiden, de övriga eleverna erhåller kontant 150 kronor per månad jämte fritt vivre likaledes från landstinget.

Enligt förutsättningarna för denna utbildning är den inordnad i det reguljära yrkesskolväsendet och statsbidrag utgår endast till viss del av undervisningsmateriel och lärarlön under den teoretiska delen av kursen, resten av dessa kostnader jämte utgifterna för administrationen faller på respektive yrkesskola.

Då man utformar bidragsformerna till denna utbildning är en avgörande fråga vilken vikt man lägger på kursens praktiska del. Skall den få en sådan effekt som man åstundat, nämligen att ge eleverna i olika avseenden goda arbetsvanor och insikter i sjukvårdsbiträdesyrket, är det nödvändigt att låta en särskild handledare följa deras arbete även under praktikmånaderna ute på avdelningarna. Här torde man kunna göra en direkt jämförelse med den inbyggda utbildning, som meddelas inom industri och hantverk. Nu kan visserligen sägas, att utbildningsformen är ny och alltfört har en ringa omfattning och att man följaktligen inte skall göra några justeringar av bidragen för närvarande. Det är emellertid av många skäl angeläget att denna yrkesutbildning snarast byggs ut över hela landet och får de

olika landstingsområdena emellan samma utformning. Fara föreligger emellertid för, att om kostnaderna för landstinget blir alltför stora och i jämförelse med övrig yrkesutbildning orimliga, detta kommer att hindra en sådan utveckling.

Undertecknade, som med ovan anförda motivering anser att mycket goda skäl föreligger för överstyrelsens hemställan angående bidrag till sjukvårdsbiträdesutbildningen, yrkar,

att riksdagen vid besvarande av Kungl. Maj:ts proposition, åttonde huvudtiteln, punkt 268, ville beakta vad ovan anförts.

Stockholm i januari 1959

Anna-Lisa Lewén-Eliasson

Carl-Erik Johansson

Viola Sandell

i Södertälje